

Persoonlijk prospectus

Michiel Goris

Geboortedatum:
10-11-1956

Werkervaring:
1980 – 1987 kredietanalist, NMB Bank
1987 – 1990 kredietaccountant,
NMB-Heller Factoring
1990 – 2008 diverse functies,
effectenbedrijf van ING
2008 – heden fondsmanager,
MM Fortune Fund

Begint de dag met:
ontbijt maken voor het gezin, met het FD
en de Wallstreet Journal

Gestart met beleggen: 1980

Beste belegging:
perpetuele lening van Eureko
(100% in minder dan een jaar)

Grootste misser:
long puts strike 22 op ING in 2008
met een te korte looptijd

Beste beleggingsboek: geen

Lijfblad: geen

Favoriete website: Yahoo Finance

ook derivaten of perpetuele leningen. Daarnaast kan ik voor maximaal 20 procent van de portefeuillewaarde geld lenen. Ik mag alles, een belegger belegt feitelijk ook in mij. Als ik het verkeerd doe, gaat het ook bovengemiddeld verkeerd. Het is een hoogrisicofonds en in theorie is nul de bodem. Ik wil daarom niet dat mensen met alles wat ze hebben in mijn fonds zitten.

Dat het MM Fortune Fund een hedgefonds is? Nee, dat hoor ik niet zo vaak. Bij de start heb ik wel gekeken naar de kostenstructuur van hedgefondsen. Daarom werk ik met een vaste management fee van ongeveer 1 procent en een performance fee. Dit in tegenstelling tot de klassieke beleggingsfondsen die alleen een vaste management fee rekenen. De kostenstructuur van het fonds lijkt dus wel op die van hedgefondsen, maar de kosten zijn in vergelijking aanzienlijk lager.

Als we geld verliezen, wordt er geen performance fee in rekening gebracht, ook niet als het resultaat relatief gezien goed is. Dat is een basisprincipe! Naast een positief rendement moet ook de markt worden verslagen. Dan moet je het resultaat ergens aan relateren en heb je dus een benchmark nodig. Die is verder totaal oninteressant, maar is wel nodig als maatstaf. Daarbij is mijn keuze gevallen op een combinatie van twee Nederlandse indices, de AEX en de AMX, omdat in de praktijk toch de helft van het beheerde vermogen in Nederland belegd is. Ik moet het bovendien 2 procent beter doen dan de indices, omdat die exclusief dividend zijn. Over het meerdere draagt de performance fee 15 procent.”

DUITSE BANKEN KOOPWAARDIG

“Dé tip? Alle fondsen die ik koop zijn tips. Daarom heb ik ze gekocht. Maar als ik moet kiezen, dan is het de mogelijke turnaround bij Duitse banken. Mijn toekomstverwachting is dat de eurozone wel bij elkaar blijft. Portugal zal nog wel door het ijs zakken, maar Spanje niet. Dat kan een geweldige rebound van banken betekenen. Vooral Duitse banken, die relatief zwaar in obligaties van PIIGS-landen zitten. Zij hebben het in 2010 ook erg slecht gedaan.

Vooraf de twee grootste banken, Deutsche Bank en Commerzbank, zijn naar mijn mening koopwaardig. Deutsche Bank is de crisis doorgekomen zonder staatssteun. In Commerzbank zit de staat voor 25 procent. Met een balanstotaal van ruim 800 miljard euro zou de Commerzbank normaliter een winst moeten kunnen behalen van 4 tot 6 miljard. In dat geval slaat de huidige waardering van ongeveer 7 miljard euro nergens op. Zelfs na aflossing van de staatssteun, waar

Fondsprospectus

Naam:	MM Fortune Fund
TER:	1,45%
PTR:	nb
Rendement:	
- 3 maanden	18,5%
- 1 jaar	34,5%
- 2 jaar en 10 maanden	43,5%
Maximaal verlies:	40%

Top-10 belangen per 14-02-2010

Bedrijfsnaam	Weging
Royal Dutch	12%
Alcatel-Lucent	5%
Siemens	5%
General Electric	5%
10% ASR perp. obligatie	4%
Air France-KLM	4%
EADS	4%
Deutsche Bank	4%
BMW	4%
Micron Technology	4%

waarschijnlijk wel een emissie voor nodig is. Maar bankbalansen zijn wel een zwart gat. Het is niet te doorgronden wat daar in zit en dat levert dus een hoog risico op.

Bij de huidige rentestanden zou ik zeggen dat beleggers van vastrentende waarden, staatsleningen, af moeten blijven. Vergelijk de lening van de Nederlandse staat met een looptijd van dertig jaar en een effectief rendement van 2,75 procent met een aandeel Nestlé op achtmaal de winst. Dan heeft de laatste in absolute zin naar mijn mening een lager risico.

Bedrijven waarin ik beleg moeten in de kern gezond zijn, balanstechisch gezien. Dat is een stukje van mijn kredietachtergrond. Ik durf te stellen dat ik een jaarverslag goed kan lezen. Ik beschouw mijzelf ook een bovengemiddelde belegger, anders was ik nooit aan dit avontuur begonnen. Ik baseer me op gezond verstand, ben stressbestendig en ga niet mee in de waan van de dag. Daarom gebruik ik ook geen analistenrapporten, omdat ik gedurende mijn dertig jaar lange ervaring geleerd heb dat die onderhevig zijn aan kuddedrag. Ik ben geen kuddedier. Als iedereen iets zegt, denk ik: is dat wel zo? Dat is contrair gedrag. Grote voorbeelden heb ik niet. Ja, Warren Buffett misschien, maar dat is ook zo'n cliché. Ik heb overigens wel bewondering voor dat soort beleggers, absoluut.” ■